

Ondra a kouzelný obraz

Kristýna Kraváčková
Ilustrovala Kateřina Kofroňová

FRAGMENT

Ondra a kouzelný obraz

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Kristýna Kraváčková
Ondra a kouzelný obraz – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Ondra a kouzelný obraz

Kristýna Kraváčková
Ilustrovala Kateřina Kofroňová

FRAGMENT

Mému synovi Ondráškovi

Dědečkův kouzelný obraz

Ondra s maminkou čekali na nádraží a vyhlíželi vlak, který měl už nějakou dobu zpoždění. Tím vlakem měl přijet dědeček, který Ondrovi vezl narozeninový dárek. Jenže velká ručička na hodinách se pomalým tempem posunula už velký kus dopředu a vlak pořád nikde.

Zpočátku Ondru bavilo sledovat ostatní vlaky, které přijížděly a pak zase opouštěly jednotlivá nástupiště, ale když už uplynulo příliš mnoho času, začal se trochu nudit.

Každou chvíli se z rozhlasu ozýval hlasatel a oznamoval cestujícím důležité informace.

„Osobní vlak 6826 přijíždí na druhé nástupiště, na třetí kolej. Vlak dále pokračuje do stanice Povrly, Neštědice, Mojžíř a Neštěmice. Nevstupujte do kolejiště, dokud vlak nezastaví.“

Ondra se divil všem těm legračním názvům stanic a představoval si, kudy asi musí jet dědeček, že mu to tak dlouho trvá. Zeptal se na to maminky, která vůbec nevypadala netrpělivě a klidně si listovala v časopisu.

Maminka se podívala na hodiny a trošku se zamračila. Pak chvíli přemýšlela, hned nato se záhadně usmála a řekla: „Dědeček má před sebou hodně zastávek. Nejspíš jede přes Opozdilice a Pomalou Lhotu. Možná taky zastavují v Dlouhých Čekanicích. Takové vlaky mívají vždycky zpoždění.“

„Ale říkala jsi, že dědeček přijede spěšným vlakem. Copak ten vlak vůbec nespěchá?“

„To víš, že spěchá. Musí spěchat, když zastavuje na takových místech. Tak třeba v Opozdilicích musí stát, dokud nenastoupí všichni opozdilci. A věř mi, že někteří z nich si dávají opravdu na čas. A potom v Pomalé Lhotě jsou všichni velice pomalí. Než nastoupí do vagonů a usadí se na svých místech, zabere jim to moře času. No a nakonec si představ, co se asi děje v Dlouhých Čekanicích.“

Ondra chvíli dělal, že přemýšlí, a pak se smíchem vykřikl: „Dlouho se tam čeká!“

Maminka se taky smála a souhlasně přikyvovala: „Přesně tak. Tatínkové čekají na maminky, které si chystají svoje kufry na cesty, maminky zase čekají na děti, až si sbalí svoje batůžky, a vlak na ně taky musí počkat, přece by jim neujel.“

Ondra si chápavě povzdychl a zase cítil, že se bude nudit, jestli mu maminka nebude ještě něco vyprávět. Ale maminka naštěstí pokračovala: „Měl bys vědět, že právě ty vlaky, které mají největší zpoždění, nejspíš projíždějí pohádkovou krajinou. Dědeček určitě jede přes Cinkavé údolí.“

„Cinkavé?“ zopakoval Ondra zvědavě.

„No ano. Představ si, že to údolí je plné roztodivných skleněných věcí. A když do toho údolí vjede vlak a zvedne se vítr, pak se skleněné listy v korunách stromů lehce zachvějí a narážejí o sebe tak, že začnou cinkat. Až někdy uslyšíš, jak o sebe cinkají dvě skleničky, vzpomeň si na to údolí. Samé cinkání ze všech stran, zblízka i zdaleka. Je jasné, že vlak musí tím údolím projíždět velmi pomalu, aby se tam nic nerozbilo.“

Ondra si vždycky rád představoval všechno, co mu maminka vyprávěla a napadaly ho přitom